

MIQUEL MARTÍ I POL

(Roda de Ter, 1929 – Vic, 2003)

Escriptor. Atret per la poesia des de jove, fa alguns intents per escriure'n en castellà però de seguida canvia al català. És als 19 anys quan, afectat per la tuberculosi, llegeix i escriu amb més intensitat. Durant la postguerra defensa i reivindica la llibertat, la consciència nacional i adopta una faceta més pública: canta amb membres de la Nova Cançó, fa conferències, col·labora en revistes com *Inquietud* o *Oriflama* i es vincula al PSUC. El 1970 se li diagnostica esclerosi múltiple i és de llavors ençà quan escriu el gruix més destacat de la seva obra. Una obra que reflecteix la seva vida amb una llengua a l'abast de tots: el poble, la fàbrica, la seva ideologia, la malaltia i els seus sentiments.

Conrea especialment el gènere poètic amb una trentena de llibres publicats entre els quals comptem *La fàbrica* (1972), *Estimada Marta* (1978), *Primer llibre de Bloomsbury* (1982), *Suite de Parlavà* (1991), *Haikús en temps de guerra* (2002) o *Quietud perduda* publicada pòstumament. Tot i això, també escriu prosa, com *Contes de la vila de R. i altres narracions* (1989) fa traduccions i col·labora en publicacions periòdiques com *Reduccions*, *Avui*, *Punt Diari* o *El 9 Nou*. Alguns dels seus poemes han estat musicats.

La seva obra ha estat premiada en nombroses ocasions: rep tres Premis de la crítica –poesia catalana els anys 1979, 1991 i 1994; el *Fastenrath* als Jocs Florals de Barcelona (1978) pel conjunt de la seva obra o el Nacional de Cultura de literatura (1998), entre d'altres. També la seva figura i la seva trajectòria han merescut més d'un guardó: la Creu de Sant Jordi (1983), el Premi d'Honor de les Lletres Catalanes (1991) o la Medalla d'Or de la Generalitat de Catalunya (1999).